

Bruksela, 12 stycznia 2026 r.
(OR. en)

5181/26

AGRI 10
AGRISTR 2
PECHE 21
FORETS 3
ENV 20
FOOD 2
COMPET 24
VETER 2

NOTA

Od: Prezydencja

Do: Delegacje

Dotyczy: Strategia UE dotycząca biogospodarki: kwestie związane z rolnictwem, leśnictwem i rybołówstwem

- Prezentacja przygotowana przez Komisję
- Wymiana poglądów

Z myślą o posiedzeniu Rady (ds. Rolnictwa i Rybołówstwa), które odbędzie się 26 stycznia 2026 r., delegacje otrzymują w załączniku dokument informacyjny na powyższy temat.

**Unijna strategia dotycząca biogospodarki: kwestie dotyczące rolnictwa, leśnictwa
i rybołówstwa**

Prezydencja cypryjska zamierza ułatwić zatwierdzenie konkluzji Rady w sprawie zaktualizowanej strategii dotyczącej biogospodarki zatytułowanej „Strategiczne ramy konkurencyjnej i zrównoważonej biogospodarki UE”, o której Komisja poinformowała 27 listopada 2025 r¹. Mając na uwadze, że Rada ds. Środowiska odgrywa wiodącą rolę w dyskusjach, projekt tekstu został przekazany za pośrednictwem Grupy Roboczej ds. Środowiska².

Uznając kluczową rolę sektorów rolnictwa, leśnictwa i rybołówstwa w biogospodarce, prezydencja cypryjska przywiązuje dużą wagę do otrzymywania materiałów na Radę ds. Rolnictwa i Rybołówstwa służących do przygotowania konkluzji Rady. Celem tej wymiany poglądów jest dostarczenie prezydencji materiału do sporządzenia solidnego wkładu zapewniającego, aby zatwierdzone konkluzje Rady odpowiednio odzwierciedlały realia, potencjał i potrzeby tych sektorów, przy jednoczesnym zachowaniu równowagi między konkurencyjnością, zrównoważonym rozwojem i dobrobytem terytorialnym.

U podstaw zaktualizowanej strategii leżą obszerne informacje zebrane podczas różnych konsultacji i opiera się ona na:

- a) strategii z 2012 r. pt. „Innowacje w służbie zrównoważonego wzrostu: biogospodarka dla Europy”³,
- b) stosownych przeglądach: przeglądzie przeprowadzonym w 2018 r. pt. „Zrównoważona biogospodarka dla Europy: wzmocnienie powiązań między gospodarką, społeczeństwem i środowiskiem, zaktualizowana unijna strategia dotycząca biogospodarki”⁴ i przeglądzie przeprowadzonym w 2022 r., pt. „Europejska polityka w zakresie biogospodarki: podsumowanie i przyszłe zmiany”⁵,

1 ST16071/25

2 ST 16980/25

3 ST 6487/12

4 COM(2018) 673 final

5 ST10095/22 ADD 1

- c) konkluzjach Rady z 2023 r. opublikowanych podczas prezydencji szwedzkiej w sprawie możliwości biogospodarki w świetle obecnych wyzwań, ze szczególnym uwzględnieniem obszarów wiejskich⁶,
- d) konkluzjach Rady z 2024 r. opublikowanych podczas prezydencji węgierskiej w sprawie ewentualnej ogólnoeuropejskiej inicjatywy badawczo-innowacyjnej na rzecz postępów w zakresie zrównoważonego gospodarowania zasobami naturalnymi, bezpieczeństwa systemów żywnościowych i wprowadzania biogospodarki, przy wykorzystaniu potencjału Europy Środkowo-Wschodniej⁷, oraz
- e) Programie strategicznym UE na lata 2024–2029⁸.

Uwzględniono w niej również rezolucję Parlamentu Europejskiego z lipca 2025 r. w sprawie przyszłości biotechnologii i bioprodukcji w UE⁹.

Unijna biogospodarka jest dynamicznym motorem konkurencyjności i ma strategiczne znaczenie w wielu sektorach gospodarki. Jednocześnie napotyka na przeszkody, takie jak ograniczenia planety, skutki zmiany klimatu oraz dostępność i zrównoważony charakter biomasy. Zapewnianie odpowiedzialnego i efektywnego wykorzystania biomasy ma zatem kluczowe znaczenie dla długoterminowej konkurencyjności, stabilności dostaw i zdrowia ekosystemów.

Nowa strategia ma na celu zbudowanie zrównoważonej i przyjaznej dla przyrody biogospodarki poprzez:

1. zwiększanie skali innowacji i inwestycji na rzecz biogospodarki;
2. tworzenie nowych pionierskich rynków materiałów pochodzenia biologicznego i biotechnologii;
3. zapewnianie zrównoważonych dostaw biomasy w łańcuchach wartości oraz
4. wykorzystywanie globalnych możliwości.

⁶ ST 8406/23

⁷ ST 15304/24

⁸ Dziennik Urzędowy Unii Europejskiej, Dz.U. C 2024 400 I, s. 1.

⁹ Parlament Europejski, Rezolucja w sprawie przyszłości unijnego sektora biotechnologii i bioprodukcji: wykorzystanie badań naukowych, pobudzenie innowacji i zwiększenie konkurencyjności z 2025 r. Komitet Regionów i Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny również wydały opinie w sprawie biogospodarki.

W ramach produkcji podstawowej (prowadzonej przez rolników, leśników, rybaków i producentów akwakultury) zarządza się żywymi zasobami Europy. To właśnie w tym miejscu zaczyna się biogospodarka; jest ona jednym z najważniejszych źródeł biomasy, którą można przekształcić w zrównoważone materiały i produkty pochodzenia biologicznego, takie jak materiały budowlane, biochemikalia, tekstylia, materiały opakowaniowe, tworzywa sztuczne, nawozy i środki ochrony roślin, które zapewniają alternatywy wolne od paliw kopalnych i tworzą nowe, stabilne źródła dochodów.

Producenci pierwotni są również użytkownikami rozwiązań opartych na biotechnologii (bionawozów, biologicznych tworzyw sztucznych, biopestycydów itd) oraz innowatorami współtworzącymi innowacyjne produkty i materiały, np w ramach Wspólnego Przedsięwzięcia na rzecz Biotechnologicznej Europy Opartej na Obiegu Zamkniętym.

We wniosku Komisji dotyczącym następnych wieloletnich ram finansowych zwiększono finansowanie biogospodarki za pośrednictwem Europejskiego Funduszu Konkurencyjności oraz segmentu polityki dotyczącego zdrowia, biotechnologii, rolnictwa i biogospodarki w ramach programu ramowego „Horyzont Europa”. Również wspólna polityka rolna (WPR) oferuje różne modele inwestycji na zasadzie współpracy w oddolne przetwarzanie i wprowadzanie do obrotu nowych łańcuchów wartości, tworząc wartość z niewykorzystanej biomasy oraz łącząc produkcję podstawową z inwestycjami przemysłowymi, przyczyniając się tym samym do wzrostu gospodarczego i zatrudnienia na obszarach wiejskich.

Mając na uwadze, że w ostatnim dziesięcioleciu sektory biogospodarki rozwijały się szybciej niż cała gospodarka, ministrowie są proszeni o zastanowienie się nad następującymi pytaniami przewodnimi, co ma stanowić wkład w proces przygotowywania konkluzji Rady w sprawie biogospodarki, które mają zostać zatwierdzone przez Radę ds. Środowiska:

1. *Jaka powinna być rola sektorów rolnictwa, rybołówstwa i leśnictwa w przyszłej polityce UE dotyczącej biogospodarki? Czy unijna strategia dotycząca biogospodarki w wystarczającym stopniu wspiera producentów pierwotnych? Które rynki pionierskie oferują największy potencjał dla rolnictwa i leśnictwa i jakie są najważniejsze bariery?*
2. *W jaki sposób możemy wzmocnić rolę rolnictwa, rybołówstwa i leśnictwa w unijnej polityce dotyczącej biogospodarki, jednocześnie zapewniając i zwiększając:*
 - a) *możliwości dywersyfikacji dochodów dla producentów żywności i leśników w celu zwiększenia konkurencyjności;*

- b) *zdolność Europy do zaspokojenia większości swoich potrzeb w zakresie biomasy poprzez zrównoważoną produkcję krajową z jednej strony oraz bezpieczeństwo żywnościowe UE z drugiej strony;*
 - c) *zrównoważony charakter i efektywne wykorzystanie biomasy stanowiące podstawę długoterminowej konkurencyjności i zdrowia ekosystemów;*
 - d) *dobrobyt i odporność obszarów wiejskich i przybrzeżnych, a także społeczności lokalnych;*
 - e) *znaczenie badań naukowych i innowacji w dziedzinie biogospodarki i uczestnictwo producentów pierwotnych?*
-